

Arrest

nr. 273 103 van 23 mei 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HENDRICKX
 Regus Belgium NV
 Pegasuslaan 5
 1831 DIEGEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 7 februari 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 17 maart 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, vader en zoon die beiden verklaren van Noord-Macedonische nationaliteit en van Albanese origine te zijn, komen volgens hun verklaringen België binnen op 23 augustus 2021 en dienen beiden diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in. Op 28 januari 2022 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de onderscheiden verzoeken kennelijk ongegrond en wordt aan verzoekers internationale bescherming geweigerd. De commissaris-generaal besluit dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend en dat zij verder niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die dezelfde dag aangetekend worden verzonden aan verzoekers.

1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoeker, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Albanese origine, afkomstig uit Kumanovë en bezit u de Noord-Macedonische nationaliteit. Uw broer X.H. (O.V. x.xxx.xxx) kwam op voor de rechten van de Albanese minderheid in de Balkan. Hij streed in Kosovo, Zuid-Servië en stond later aan de wieg van het UÇK-M (Ushtria Çlirimtare Kombëtare; Macedonisch nationaal bevrijdingsleger), met het doel de afsplitsing van de Albanese gebieden te realiseren. Tijdens en naar aanleiding van de oorlog in Kosovo werd u vijf maanden in voorhechtenis geplaatst in Noord-Macedonië. Zowel X. als u namen deel aan de oorlog in Noord-Macedonië in 2001. Uw broer vluchtte na de oorlog in Noord-Macedonië naar Kosovo. In 2003 werd u opnieuw opgepakt. Gedurende 59 uur werd u mishandeld opdat u zou toegeven dat een bepaalde wagen uw eigendom was. U bleef ontkennen. Met behulp van de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa) kwam u vrij. In datzelfde jaar keerde uw broer X. terug naar Noord-Macedonië. Hij werd gearresteerd en op beschuldiging van terrorisme veroordeeld tot een jarenlange gevangenisstraf. In 2007 trachtten u en uw familie tevergeefs om via de Noord-Macedonische ombudsman deze veroordeling ongedaan te maken.

In de zomer van 2007 werd uw moeder ziek en werd ze opgenomen in het ziekenhuis. Op een nacht hoorde ze het ziekenhuispersoneel zeggen dat ze haar een injectie zouden geven. Uw moeder contacteerde u en zei wat er gebeurd was. Op 20 augustus 2007 overleed ze. U vermoedt dat ze vermoord werd door de Noord-Macedonische autoriteiten. Uw broer X. kreeg vijftien dagen penitentiair verlof om haar begrafenis bij te wonen. Op 2 september 2007 deden de autoriteiten een inval in de woning van u en uw broers. Met veel machtsvertoon werd X. opgepakt en naar de gevangenis overgebracht. Op 10 september 2007 wachtte de politie uw broer X.H. en uw neven S.H. en Z.H. op. Het kwam tot een vuurgevecht. S. liet het leven en Z. raakte gewond. X. kon ontkomen. De media maakten onterecht gewag van zijn overlijden: hij was zwaargewond door een man te paard naar Kosovo gebracht alwaar hij in het ziekenhuis verzorgd werd voor zijn verwondingen.

Op 3 november 2008 begon u te werken als chauffeur van een ziekenwagen. U was de enige Albanees in het team en kreeg alle lastige opdrachten voorgeschoteld. In 2013 begon uw dochter S. te werken in het ziekenhuis van Kumanovë. Zij kreeg er een injectie waardoor zij mentale problemen kreeg. In juni 2014 was uw broer X., die in 2013 vrij was gekomen uit de gevangenis, betrokken in een auto-ongeval. Hij belandde in het ziekenhuis maar vluchtte weg toen men hem een injectie wilde geven. Hij vluchtte naar België en verzocht hier om internationale bescherming op 5 januari 2015.

Op 8 mei 2015 werd u door drie personen van de Noord-Macedonische geheime dienst, onder wie G.S., een chef bij de geheime dienst en tevens de eigenaar van de beveiligingsfirma NIKOB, ontvoerd en naar een woning op het platteland overgebracht. Ze zeiden dat ze wisten dat u de broer van X. was en dat u vanaf dat ogenblik onder hun bevel stond. Ze eisten dat u hun opdrachten zou vervullen, zo niet zou u vermoord worden. U kreeg van hen een soort walkie talkie en een enkelband zodat zij u op eender welk moment konden volgen en u het land niet ongezien kon verlaten. De volgende dag brak er in Kumanovë een veldslag uit tussen enerzijds een groep strijders van Albanese origine en anderzijds de Noord-Macedonische politie. U werd ingezet om de lichamen van de overledenen te verzamelen. Bovendien kreeg u opdracht om zo'n veertig gasflessen op het slagveld te zetten zodat deze door de politie opgeblazen konden worden. De volgende dag werd u door uw familie in Kosovo gebeld. Ze vroegen u om uw familieleden in Kumanovë zo snel mogelijk weg te halen uit de gevarezone. U vroeg en kreeg een uur vrijaf van uw werkgever en ging met de auto naar uw woning. U werd er tegengehouden door de autoriteiten. Een uur lang werd u in bedwang gehouden door een agent die u op de grond dwong en zijn laars op uw nek plaatste. Uiteindelijk kregen u en uw familie een vrijgeleide en kon u hen ontzetten. De volgende nacht, toen de groep Albanezen zich had overgegeven, moest u in opdracht van de geheime dienst vier van de Albanese strijders naar een nabijgelegen dorp overbrengen. Onderweg werden zij zwaar toegetakeld door enkele agenten.

Op 6 juni 2016 kreeg uw broer X. het vluchtelingenstatuut toegekend in België. In datzelfde jaar 2016 verliet uw zoon L. het land omdat de Noord-Macedonische autoriteiten hem in het vizier hadden genomen nadat hij in 2014 uw broer X. een bezoek had gebracht in het ziekenhuis na diens auto-ongeval. Op 25 oktober 2016 verzocht L. om internationale bescherming in België. Het Commissariaat-generaal nam in het kader van zijn verzoek op 22 februari 2017 een weigeringsbeslissing omdat er niet het minste geloof gehecht kon worden aan zijn bewering dat hij omwille van zijn familieband met uw broer X. in de negatieve aandacht stond van de Noord-Macedonische autoriteiten. Op 8 juni 2017 werd het door hem ingediende

beroep verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op 25 juli 2017 verzocht L. een tweede keer om internationale bescherming. Op 21 september 2017 nam het Commissariaat-generaal opnieuw een weigeringsbeslissing. Uw zoon ging hiertegen niet in beroep.

In het najaar van 2017 plande uw dochter S., die intussen naar Frankrijk was verhuisd en een dochter had gekregen, een vakantie naar Noord-Macedonië. Op de luchthaven werd zij tegengehouden omdat zij familie was van uw broer X. Vierentwintig uur later werd zij teruggestuurd naar Frankrijk. Nadien kwam zij vanuit Frankrijk per bus naar Kumanovë. S., die opnieuw zwanger was, had voor haar vertrek uit Frankrijk nog op controle geweest bij een gynaecoloog. Deze bevestigde dat het geen kwaad kon om te reizen. Eens in Kumanovë ging uw dochter opnieuw op controle in het ziekenhuis. Hier werd vastgesteld dat er zich mogelijks complicaties voordeden. Ze werd overgebracht naar een ziekenhuis in Skopje. Op 25 januari 2018 kreeg S. een miskraam. U en uw familie zijn ervan overtuigd dat uw dochter een injectie kreeg in het ziekenhuis van Kumanovë of Skopje waardoor haar zwangerschap beëindigd moest worden. Op 8 februari 2018 verzocht uw zoon L. voor een derde keer om internationale bescherming in België. Het Commissariaat-generaal nam op 5 maart 2018 opnieuw een weigeringsbeslissing. L. keerde hierop terug naar Kumanovë en huwde er in 2018 nog met S.N. In het najaar van 2018 verbleef uw echtgenote M. twintig dagen bij uw dochter in Frankrijk. Nadat ze per bus was teruggekeerd naar Kumanovë klaagde ze over pijn in haar benen. U bracht haar naar het ziekenhuis. Hoewel ze voordien nog gezond en volledig bij kennis was, overleed ze op 27 november 2018. U bent van mening dat de Noord-Macedonische overheid haar vermoord heeft.

Bij het uitbreken van de coronapandemie in maart 2020 werd het voor u als chauffeur van een ambulance bijzonder druk. Er werd aan u gevraagd om zieke migranten van de grens naar Skopje over te brengen. Ook moest u in opdracht van de Noord-Macedonische geheime dienst personen die niet zo ziek waren vervoeren. Tijdens de uitvoering van uw werk merkte u op dat er onevenredig veel Albanezen overleden aan Covid-19. Hieruit leidt u af dat de Noord-Macedonische overheid de coronapandemie aangrijpt om de Albanese minderheid in het land systematisch uit te roeien. Bovendien had u in het begin van de pandemie een injectie gekregen. Nadien merkte u op dat u niet meer zo helder als voorheen kon denken. Hierin ziet u een samenzwering van de Noord-Macedonische autoriteiten om u en uw familie uit te roeien. In diezelfde periode, op 15 juni 2020 werd uw tweede echtgenote, M.H., een Kosovaarse dame met wie u in februari 2019 gehuwd was, bij haar terugkeer naar Noord-Macedonië na een kort verblijf in Kosovo staande gehouden door enkele grensbeambten. Ze werd mishandeld en verkracht. Ze werd terug naar Kosovo gestuurd met de mededeling dat als ze ooit aangifte zou doen, zij vermoord of haar familie iets aangedaan zou worden. Uw echtgenote weigert sindsdien om nog een voet in Noord-Macedonië te zetten.

In januari 2021 werd uw zoon I. aangevallen door de Noord-Macedonische politie. Op 29 maart 2021 vluchtte uw zoon G. naar Italië. Hij was door de Noord-Macedonische autoriteiten onder druk gezet om onder een nieuwe identiteit, M.R., misdrijven te plegen. Sindsdien heeft u geen contact meer met hem. In mei 2021 werd uw zoon I. voor een tweede keer aangevallen. U was het beu en besloot het land te verlaten. Op 4 augustus 2021 verliet u op illegale wijze het land samen met I. Jullie passeerden op clandestiene wijze de Noord-Macedonische grenspost maar boden zich wel aan bij de Kosovaarse grensbeambten. Via Gjiilan (Kosovo) bracht u uw zoon naar Preshevë (Servië). Hij reisde alleen verder. U keerde terug naar Kumanovë. U had namelijk gehoord dat jullie omwille van de coronapandemie een visum nodig hadden om naar Europa te reizen. U stuurde uw zoon voorop en als hij veilig aangekomen was, zou ook u naar Europa trekken. Uw zoon kwam veilig aan bij uw dochter in Mulhouse (Frankrijk). Op 13 augustus 2021 verliet u Noord-Macedonië definitief. Opnieuw liet u op clandestiene wijze de Noord-Macedonische grenspost links liggen maar u bood zich met uw paspoort wel aan bij de Kosovaarse grensbeambten. U reisde naar Frankrijk, pikte uw zoon op bij uw dochter en trok samen met hem naar België. Hier verzochten jullie samen op 23 augustus 2021 om internationale bescherming. Bij een terugkeer naar Noord-Macedonië vreest u door toedoen van uw autoriteiten gedood te worden omdat u de broer bent van X.H.

Ter ondersteuning van uw identiteit en/of uw asielmotieven legde u de volgende documenten neer: uw paspoort; uw identiteitskaart; uw rijbewijs; uw geboorteakte; de akte van uw huwelijk in 1990 met M.I.; een attest d.d. 16 juli 2012 waarin aangegeven wordt dat u deelnam aan de oorlog in Noord-Macedonië in 2001; de overlijdensakte van uw moeder, waaruit blijkt dat zij op 20 augustus 2008 overleden is; twee medische attesten d.d. 8 juli 2014 en 31 oktober 2014 met betrekking tot de medische problemen die uw dochter S. kende nadat ze op haar werk een injectie had gekregen; een aantal medische documenten, opgemaakt in december 2017 en januari 2018 met betrekking tot de onderbroken zwangerschap van uw dochter S.; de overlijdensakte van uw eerste echtgenote; de akte van uw huwelijk op 4 februari 2019 met M.I.; een attest van uw werkgever waaruit blijkt dat u vanaf 3 november 2008 onafgebroken als

ziekenwagenchauffeur werkte; een attest van het Noord-Macedonische ministerie van justitie d.d. 9 augustus 2021 waaruit blijkt dat u de broer bent van X.H. ; een aantal foto's van de paspoorten van uw twee echtgenotes, van uw dochter en kleindochter toen zij in november 2017 op de luchthaven werden tegengehouden, van uw eerste echtgenote aan haar sterfbed in november 2018 en van de verwondingen die uw tweede echtgenote opgelopen had nadat zij op 15 juni 2020 mishandeld en verkracht was door enkele grensbeambten; en een door uzelf opgemaakte chronologie van uw vluchtrelaas.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 december 2020 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst kan er gewezen worden op uw houding. U verklaarde namelijk dat u op 4 augustus 2021 samen met uw zoon I. Noord-Macedonië verliet en hem via Gjilan (Kosovo) begeleidde naar Preshevë (Servië). Uw zoon reisde hierna alleen door naar Europa, u keerde echter terug naar uw woonplaats in Kumanovë. Negen dagen later, op 13 augustus 2021, verliet u Noord-Macedonië definitief (CGVS F., p. 10). Gevraagd waarom u niet meteen samen met uw zoon verder was gereisd naar Europa verklaarde u eerst dat u nog tewerkgesteld was (CGVS F., p. 11). Deze uitleg houdt geen steek: het was immers net in de uitvoering van uw tewerkstelling als ambulancechauffeur dat u in die periode de meeste problemen kende. Jullie stelling dat u niet met uw zoon meereisde omdat jullie gehoord hadden dat Hongarije vele mensen terugstuurde en dat u wilde afwachten tot u wist dat uw zoon goed was aangekomen (CGVS F., p. 11; CGVS I., p. 7) houdt geen steek gezien uw zoon, gelet op de stempels in zijn paspoort, via Servië naar Kroatië en Slovenië reisde en niet via Hongarije. Hij betrad de Schengenzone overigens al op 4 augustus 2021, i.e. de dag dat u terugkeerde naar Noord-Macedonië. Dat u in afwachting van een nakend bericht van uw zoon over de afloop van zijn poging om Europa te bereiken een potentieel gevaarlijke terugkeer naar Noord-Macedonië verkoos boven een kort verblijf in Preshevë, alwaar u familie heeft wonen (CGVS F., p. 29), of in Kosovo bij uw echtgenote in Prizren of uw zoon in Pejë (CGVS F., p. 7), is niet ernstig. In het licht hiervan is ook uw uitleg dat u niet wilde dat het zou opvallen dat u het land verlaten had alvorens u wist dat uw zoon aangekomen was bij uw dochter in Mulhouse (Frankrijk) niet aannemelijk. Dat u steeds illegaal de grens met Noord-Macedonië overging en niemand wist dat u de grens overstak (CGVS F., p. 29) kan voorts niet overtuigen. De door u geopperde route – u zou via een bos de Noord-Macedonische grenspost links hebben kunnen laten liggen en zo de tussenzone tussen beide grensposten bereikt hebben (CGVS F., p. 10) – komt immers eveneens weinig aannemelijk over. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat een Noord-Macedonisch staatsburger de grens met Kosovo met zijn of haar identiteitskaart kan oversteken. Het feit dat er in uw paspoort geen stempel staat van uw vertrek uit Noord-Macedonië betekent aldus geenszins dat u uw land van herkomst op een illegale wijze verlaten zou hebben. Het geheel van uw rechtvaardigingen voor uw terugkeer naar Kumanovë op 4 augustus 2021 kunnen bijgevolg niet overtuigen. Het loutere feit dat u terugkeerde naar uw land van herkomst kan slechts gezien worden als een ernstige indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en uw vrees om terug te keren naar Noord-Macedonië op zeer ernstige wijze.

Hierbij aansluitend kan er nog gewezen worden op uw verklaringen dat u ook eerder al in het buitenland had verbleven en was teruggekeerd naar uw land van herkomst. Zo verklaarde u van eind november 2020 tot begin januari 2021 in Oostenrijk verbleven te hebben omdat u in opdracht van de Noord-Macedonische geheime politie iemand naar dit land moest voeren, aldaar moest wachten en hem een maand later moest terugbrengen naar uw land van herkomst (CGVS F., p. 12 en 29). Gevraagd waarom u niet in Oostenrijk

bleef en daar om hulp gevraagd heeft, stelde u dat u dat meteen gedaan zou hebben, maar dat u niet wist waar u naartoe kon (CGVS F., p. 29). Deze uitleg kan niet overtuigen. Zowel uw broer X. en zijn gezin als uw zoon L. verzochten in het verleden in België om internationale bescherming. U wist het resultaat van hun verzoeken (CGVS F., p. 14, 21 en 22). Aldus kan er aangenomen worden dat u op de hoogte was van de mogelijkheden om zich te beroepen op internationale bescherming. U gaf voorts aan dat u schrik had dat de Oostenrijkers u zouden terugsturen naar Noord-Macedonië. Ook deze uitleg overtuigt niet. Tijdens de behandeling van uw asielerzoek kon u immers niet naar uw land van herkomst worden teruggestuurd. Dat u zich tijdens uw wekenlange verblijf in Oostenrijk niet tot de autoriteiten met een dergelijk verzoek gericht heeft, doet aldus nogmaals afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Daarenboven dient opgemerkt te worden dat uw persoonlijke problemen reeds begonnen in mei 2015. Gevraagd waarom u niet eerder het land verlaten had maar wachtte tot in augustus 2021 om Noord-Macedonië definitief te verlaten, stelde u slechts dat uw problemen reeds in 2007 begonnen waren zonder in te gaan op de redenen waarom u meer dan zes jaar wachtte nadat u een eerste keer door de Noord-Macedonische geheime politie onder druk werd gezet en met de dood werd bedreigd (CGVS F., p. 17 en 28). Dat u in de greep van de politie was, dat de politie u in zijn macht had en dat ze u op elk moment in het oog hielden is een uitleg die gelet op de hierboven gedane vaststellingen aangaande uw verblijf in Oostenrijk in 2020 en uw trip naar Preshevë op 4 augustus 2021 op geen enkele manier kan overtuigen (CGVS F., p. 9, 20 en 25). Bovendien, indien u werkelijk onder de voortdurende controle van de Noord-Macedonische geheime politie stond om u in het gareel te houden en ervoor te zorgen dat u het land niet zou verlaten – indien u te dicht bij de grens zou komen zouden ze u meteen oppakken (CGVS F., p. 17) –, komt het wel zeer bevreemdend over dat er in oktober 2020 aan u nog een nieuw paspoort uitgereikt werd. U kreeg op 18 november 2020, i.e. enkele dagen voor uw vertrek naar Oostenrijk, overigens nog een geboorteakte en op 9 augustus 2021, i.e. vier dagen voor uw definitieve vertrek uit het land, werd er een attest door uw autoriteiten opgemaakt waarin bevestigd werd dat u de broer bent van X.H. (CGVS F., p. 11). Ook deze vaststellingen zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen jarenlang problemen gekend te hebben met de geheime politie danig op de helling.

Daarnaast kan er verwezen worden naar de verklaringen die uw zoon L.I. aflegde in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming in België dat hij eind 2016 indiende. Hij haalde onder meer aan dat hij in 2014 en 2015 twee keer mishandeld was geweest door de Noord-Macedonische autoriteiten omdat hij in 2014 in het ziekenhuis op bezoek was geweest bij uw broer X. nadat deze een auto-ongeval had gehad. Aan zijn vluchtrelaas kon evenwel niet het minste geloof gehecht worden. Het Commissariaat-generaal nam in het kader van zijn eerste verzoek dan ook een weigeringsbeslissing. Het bedrieglijke karakter van zijn verklaringen werd bovendien bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. In het kader van uw verzoek bleef u echter volhouden dat L. problemen kende met de Noord-Macedonische autoriteiten: omdat L. uw broer ging opzoeken in het ziekenhuis namen ze hem in het vizier (CGVS F., p. 14, 21 en 22). Het loutere feit dat u volhardt in zaken waaraan geen enkel geloof gehecht kan worden zet de waarachtigheid van uw verklaringen over uw persoonlijke problemen in uw land van herkomst op de helling.

Betreffende uw zoon L. kan er voorts nog opgemerkt worden dat hij, nadat zijn drie verzoeken om internationale bescherming in België waren afgesloten, eenvoudigweg terugkeerde naar Noord-Macedonië. Hij ging er opnieuw wonen in Kumanovë, hij huwde er in 2018 en organiseerde er ook zijn huwelijksfeest. Pas in 2020, nadat uw tweede echtgenote aan de grens met Kosovo mishandeld zou zijn geweest, verliet hij Noord-Macedonië (CGVS F., p. 7 en 8; CGVS I., p. 5 en 18). Het gegeven dat hij terugkeerde naar Noord-Macedonië en er uit uw verklaringen geenszins blijkt dat hij nadien persoonlijk nog problemen heeft gekend met de Noord-Macedonische autoriteiten is opnieuw een indicatie dat er aan jullie verklaringen dat de autoriteiten uw familie willen uitroeien maar weinig geloof gehecht kan worden.

Bovendien kan er ook nog op gewezen worden dat u niet inging op de vraag welke problemen G. in 2021 gekend zou hebben met de Noord-Macedonische autoriteiten. U gaf aan dat G., die van plan is om ook naar België te komen, alles zelf wel zou vertellen (CGVS F., p. 24). U stelde enkel dat hij zijn naam en voornaam moest veranderen en dat hij onder druk werd gezet om onder deze nieuwe identiteit misdrijven te plegen. Meer wist u er niet van (CGVS F., p. 24 en 25). Bovendien kan er opgemerkt worden dat u, ofschoon de termijn hiervoor reeds ruimschoot overschreden werd (CGVS F., p. 25), niet aantoonde dat zijn naam daadwerkelijk gewijzigd werd. Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat u hem, via een eventuele tussenpersoon, zou kunnen contacteren. Dat u zijn naamswijziging niet aantoonde, is aldus allerm minst aannemelijk. Volledigheidshalve kan er nog opgemerkt worden dat u niet wist of uw zoon in Italië al dan niet om internationale bescherming heeft verzocht (CGVS F., p. 6, 24 en 25). Dat u zich niet grondiger

heeft geïnformeerd over uw zoons problemen en diens eventuele poging om bescherming te zoeken is eveneens weinig aannemelijk.

Tot slot kan er nog aangestipt worden dat u geen overtuigende bewijzen heeft neergelegd van uw beweerde problemen in Noord-Macedonië. Gevraagd om aan te tonen dat u gedwongen werd om met de geheime politie samen te werken en voor hen allerhande acties te ondernemen, verklaarde u slechts dat ze u geen documenten gegeven hebben (CGVS F., p. 29 en 30). Nochtans blijkt dat u vanaf 8 mei 2015 een enkelband droeg en dat u vanaf die datum ook een walkie talkie in uw bezit had om te communiceren met de geheime politie. Dat u geeneens een foto, zoals gevraagd, kon neerleggen van de controle- en communicatiemiddelen die u vanaf 8 mei 2015 met zich meegedragen zou hebben (CGVS F., p. 17), is weinig aannemelijk. De door u neergelegde foto's van andere gebeurtenissen kunnen overigens niet overtuigen. De foto's van uw eerste echtgenote op haar sterfbed geven enkel weer hoe zij er in de laatste weken voor haar overlijden uitzag. De foto's van uw dochter en kleindochter op de luchthaven, waarmee u wilde aantonen dat ze gedurende vierentwintig uur onrechtmatig werd opgehouden door de Noord-Macedonische autoriteiten, geven enkel weer dat zij ooit in een luchthavengebouw is geweest. Uit de foto's van uw tweede echtgenote nadat ze op 15 juni 2020 mishandeld en verkracht zou zijn, blijkt hoogstens dat ze blauwe plekken en wonden op haar lichaam had. Uit niets blijkt echter waar, wanneer en in welke omstandigheden zij deze opgelopen heeft.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan er nauwelijks nog geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat de Noord-Macedonische geheime politie u en uw naasten bedreigd, belaagd en/of gedood hebben en dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst vreest om door hen vermoord te worden.

Gezien u de problemen van uw zoon I., ofschoon hij zelf geen idee had waarom hij tweemaal werd aangevallen door de politie in Noord-Macedonië (CGVS I., p. 18 en 19), in verband bracht met u en uw problemen in Noord-Macedonië (CGVS F., p. 13, 19 en 26), en gelet op de hierboven gedane vaststelling dat er aan uw persoonlijke problemen nauwelijks enig geloof gehecht kan worden, kan er een ernstig voorbehoud geplaatst worden bij uw zoons verklaringen over de problemen die hij kende in Noord-Macedonië en die de directe aanleiding vormden voor jullie vlucht uit jullie land van herkomst (CGVS I., p. 12). Bovendien kan er in dit verband nog gewezen worden op enkele opmerkelijke vaststellingen.

Zo kan er vooreerst gewezen worden op de vaststelling dat zijn opeenvolgende verklaringen over zijn persoonlijke problemen in Noord-Macedonië niet overeenkomen met elkaar. Hij verklaarde tijdens zijn onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij voortdurend door twee personen gevolgd werd. Gevraagd sinds wanneer dit het geval was, gaf hij aan dat hij de datum niet wist, maar dat het over jaren gaat (Vragenlijst CGVS I., ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal verklaarde uw zoon opnieuw dat hij non-stop gevolgd werd door dezelfde personen en dat hij overal dezelfde gezichten zag opdoemen, maar gaf hij aan dat dit pas sinds eind 2020 het geval was (CGVS I., p. 9). Na zijn tweede aanvaring met de politie zag hij zijn achtervolgers niet meer (CGVS I., p. 14). Geconfronteerd met het feit dat hij aanvankelijk aangaf dat hij al jaren achtervolgd werd en later verklaarde slechts een vijftal maanden achtervolgd te zijn geweest, verwees hij naar het feit dat hij problemen had met de tolk tijdens zijn onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS I., p. 17). Ofschoon hij bij aanvang van zijn persoonlijk onderhoud aangestipt had dat hij de tolk soms niet goed begrepen had en de tolk hem aanmaande om snel te zijn (CGVS I., p. 3), bevestigde uw zoon dat de inhoud van de CGVS-vragenlijst correct was (CGVS I., p. 3). Zijn rechtvaardiging kan aldus niet overtuigen. Betreffende zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken kan er bovendien nog opgemerkt worden dat uw zoon er aangegeven had dat hij bang was om thuis te blijven omdat er telkens auto's rond het huis reden (Vragenlijst CGVS I., ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Hierover repte hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal met geen woord. Geconfronteerd met deze vaststelling antwoordde hij slechts dat de Protection Officer er niet naar gevraagd had (CGVS I., p. 17). Gelet op het feit dat er aan hem voordien reeds tweemaal gevraagd was of hij al zijn problemen had kunnen vertellen en hij aangaf geen andere problemen gekend te hebben (CGVS I., p. 15), houdt zijn uitleg geen steek.

Voorts kan er opgemerkt worden dat zijn verklaringen over het feit dat zijn belagers politieagenten geweest moeten zijn niet kunnen overtuigen. Zo verklaarde hij op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u, toen hij u vertelde over het eerste incident waarvan hij slachtoffer was geworden, concludeerde dat het de politie geweest moest zijn omdat uw zoon handboeien had gezien (Vragenlijst CGVS I., ingevuld op de DVZ, vraag 3.4). Tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde hij echter dat hij zelf tot deze conclusie was gekomen. Hij gaf aan dat hij na het eerste incident aan u vertelde dat hij door de politie geslagen was.

Even later gaf hij aan dat hij, omdat hij met niemand problemen had, zelf aan niemand anders kon denken dan de politie (CGVS I., p. 8). Bovendien zag hij dat zijn belagers een wapen, een matrak en handboeien bij zich hadden waardoor hij wist dat het politieagenten waren (CGVS I., p. 9). Dat uw zoons opeenvolgende verklaringen in dit verband niet overeenkomen met elkaar plaatst opnieuw vraagtekens bij de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Over zijn tweede aanvaring kon hij overigens evenmin met zekerheid stellen wie zijn belagers waren. Hij verklaarde dat hij, omdat hij voelde dat hij met een matrak geslagen werd en omdat hij met niemand anders problemen kende, wist dat het de politie moest zijn. Verder had hij geen andere redenen om aan te nemen dat het politieagenten waren die hem toetakelden en hem bewusteloos achterlieten (CGVS I., p. 13). Deze vage en tegenstrijdige verklaringen over zijn bewering dat het politieagenten zijn geweest die hem tweemaal aangevallen hebben, kunnen maar weinig overtuigen en doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen in dit verband.

Het voorgaande maakt dat er ook aan uw zoons vluchtrelaas maar weinig geloof gehecht kan worden.

Wat er ook van zij, er dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Noord-Macedonië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u nooit beroep heeft gedaan op de hulp en/of bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten. U verklaarde immers dat u nooit klacht heeft ingediend tegen het buitensporige optreden van de Noord-Macedonische autoriteiten met betrekking tot zaken die u gezien of meegemaakt heeft (CGVS F., p. 19) en u stelde dat noch u noch iemand van uw familie ooit stappen heeft ondernomen om het pestgedrag jegens uw familie vanwege de Noord-Macedonische politie, geheime politie of een andere overheidsinstantie aan te klagen (CGVS F., p. 19). U klaagde nooit aan of bracht nooit in de openbaarheid dat u in mei 2015 in Kumanovë gasflessen moest binnensmokkelen in het rampgebied, dat u getuige bent geweest van het feit dat de geheime dienst vier van de personen die u vervoerde verrot heeft geslagen of dat de autoriteiten er destijds ongeoorloofd gedrag vertoond hebben (CGVS F., p. 26). U heeft nooit uw vermoedens kenbaar gemaakt dat uw moeder vermoord werd door uw autoriteiten noch diende u klacht in tegen het ziekenhuispersoneel omdat u hen ervan verdacht haar een dodelijke injectie te hebben toegebracht (CGVS F., p. 25 en 26). U en uw dochter hebben voorts nooit aangeklaagd dat zij in het kader van haar tewerkstelling in het ziekenhuis een injectie kreeg toegediend waardoor zij tot op heden met mentale problemen kampt (CGVS F., p. 25 en 26). Evenmin hebben jullie ooit klacht ingediend tegen het ziekenhuispersoneel omdat ze ervoor gezorgd hebben dat uw dochter een miskraam kreeg en uw kleinkind aldus doodgeboren werd (CGVS F., p. 20). Ook kaartte u niet aan dat er bij aanvang van de coronacrisis u een injectie werd toegediend waardoor u geheugenproblemen kreeg (CGVS F., p. 28). U heeft voorts bij geen enkele instantie of organisatie aangeklaagd of onder de aandacht gebracht dat u vermoedt dat uw eerste echtgenote gedood werd door toedoen van de Noord-Macedonische autoriteiten. Evenmin klaagde u aan dat uw tweede echtgenote aan de grens tussen Kosovo en Noord-Macedonië mishandeld en verkracht werd door enkel grensbeambten (CGVS F., p. 23). Tevens heeft u nooit de zaken die u in opdracht van de politie moest doen of waarvan u door uw tewerkstelling als ambulancier getuige was of waarvan u op de hoogte bent, in de openbaarheid gebracht noch aangeklaagd bij uw nationale autoriteiten of andere organisaties dat er zaken gebeurden die het daglicht niet konden verdragen (CGVS F., p. 23). Tot slot kan er nog opgemerkt worden dat u uw stelling dat de Noord-Macedonische overheid met behulp van uw belager G.S. en zijn beveiligingsbedrijf NIKOB de coronacrisis aangrijpt om de Albanese minderheid in uw land van herkomst uit te roeien - een bewering die in alle redelijkheid allerm minst steek houdt, temeer uit de beschikbare informatie blijkt dat de Noord-Macedonische overheid alles in het werk stelt om de verspreiding van het coronavirus in te dijken en de impact van deze crisis op de gehele Noord-Macedonische bevolking te minimaliseren – nooit heeft aangekaart (CGVS F., p. 28 en 29). Uw rechtvaardigingen voor uw absoluut nalatige houding om de hulp en/of de bescherming in te roepen van uw nationale autoriteiten kunnen niet overtuigen. Zo verklaarde u dit niet te durven en stelde u nergens terecht te kunnen. Deze uitleg gaat evenwel lijnrecht in tegen de beschikbare informatie waaruit blijkt dat, zoals hieronder nader omschreven, de politionele en

gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen en dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen.

Ook uw zoon ondernam niets om aangifte te doen van de incidenten die hem te beurt vielen. Zo richtte hij zich niet tot de Noord-Macedonische autoriteiten om klacht in te dienen voor de twee incidenten waarbij hij rake klappen gekregen zou hebben. Evenmin deed hij aangifte van het feit dat hij maandenlang achtervolgd werd door twee individuen of van de wagens die zich ophielden in de omgeving van jullie woning (CGVS I., p. 9, 11 en 14). Ook het feit dat het jullie verboden werd om de kist van uw overleden echtgenote te openen, klaagde hij nooit aan (CGVS I., p. 15). Hij verklaarde zich dan ook nooit tot de Noord-Macedonische autoriteiten of tot andere instanties of organisaties gericht te hebben met een vraag om hulp of bescherming (CGVS I., p. 14). Gevraagd waarom hij nooit beroep deed op jullie autoriteiten verklaarde hij dat hij dat niet mocht doen van u en dat u hem gezegd had dat jullie geduld moesten hebben (CGVS I., p. 9, 11 en 14). Met deze uitleg verschoont hij zijn eigen nalatige houding evenwel geenszins. Erop gewezen dat uw zoon reeds twintig jaar was en ook zelf naar de politie had kunnen gaan, gaf hij evenwel slechts aan dat het de gewoonte is dat de mening van de oudere persoon gevolgd wordt (CGVS I., p. 9). Uit niets blijkt dan ook dat hij zich niet zou kunnen richten tot de Noord-Macedonische autoriteiten voor hulp en/of bescherming voor de feiten die hem te beurt vielen.

Het feit jullie zich niet gericht hebben tot jullie nationale autoriteiten komt gelet op een aantal vaststellingen bovendien bevreemdend over. Zo gaf u aan dat u, toen u in 2003 gedurende 59 uur werd vastgehouden en mishandeld door de politie, vrijkwam omdat uw familie, toen hen ter ore was gekomen dat u opgesloten was, onmiddellijk de hulp in had geroepen van het OVSE. Deze organisatie kwam ter plaatse. Hierop liet de politie u meteen vrij (CGVS F., p. 14 en 15). In 2007 trachtten u en uw familie de veroordeling van uw broer ongedaan te maken met behulp van de ombudsman. Deze instantie heeft de zaak aangeklaagd. Ook al bleek dit toen een maat voor niets te zijn geweest, hieruit blijkt dat jullie toegang hadden tot de beschikbare beschermingsmogelijkheden in uw land van herkomst (CGVS, p. 20). Bovendien verklaarde u, toen u gevraagd werd naar uw vrees om terug te keren naar Noord-Macedonië, dat als alles naar buiten zou komen, de verantwoordelijken voor deze gebeurtenissen een levenslange gevangenisstraf wacht (CGVS, p. 29). Hiermee bevestigt u, zoals hieronder aangetoond wordt, de vooruitgang die de Noord-Macedonische autoriteiten de voorbije jaren geboekt hebben. Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 13 augustus 2021**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt namelijk dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen – is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder de instelling van de Ombudsman, waarop u zoals hierboven reeds aangestipt in het verleden reeds beroep deed (CGVS, p. 20). Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat **in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er**

mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS) en bij de Ombudsman. **Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van twee parlementscommissies** (het Committee on Security and Defence en het Standing Inquiry Committee for Protection of Civil Freedoms and Right). Burgers kunnen zich hiervoor tevens richten tot het Openbaar Ministerie. **Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging.** Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptieinstanties (Sector for Organized Crime and Corruption binnen het ministerie van Binnenlandse Zaken, de Special Prosecutor's Office for Fighting Organized Crime and Corruption binnen justitie en de Criminal Court in Skopje die een gespecialiseerde afdeling heeft voor de behandeling van zaken van georganiseerde misdaad en corruptie met jurisdictie over het hele grondgebied van het land) zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook high-level corruptiezaken. In december 2019 werd een vetting of doorlichting procedure voor rechters en parketmagistraten aangekondigd. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje", een organisatie waar uw familie in het verleden reeds met succes beroep op gedaan heeft (CGVS, p. 14 en 15). Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Betreffende uw verklaringen dat u in 1998 samen met uw broer X. op hardhandige wijze werd gearresteerd door de politie en gedurende vijf maanden in voorhechtenis zat en dat u in 2003 opnieuw werd aangehouden, 59 uur vastzat en tijdens deze periode werd mishandeld (CGVS F., p. 14 en 15), kan er opgemerkt worden dat deze gebeurtenissen te ver in de tijd gesitueerd zijn om heden een vrees voor vervolging of ernstige schade te rechtvaardigen. Ook kan er gewezen worden op uw houding. Zo blijkt, zoals hierboven uitgebreid omschreven, dat u in het verleden na een verblijf in het buitenland meermaals terugkeerde naar Noord-Macedonië. Uit uw gedrag blijkt aldus niet dat u anno 2022 nog steeds vreest dat dergelijke zaken zich opnieuw zouden voordoen. Bovendien blijkt uit de hierboven geciteerde informatie dat er de voorbije jaren in Noord-Macedonië maatregelen werden/ worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren. Aldus kan er aangenomen worden dat, bijna twintig jaar na uw arrestatie in 2003, dergelijk excessief machtsvertoon zich heden niet meer zal voordoen en blijkt uit niets dat u zich bij dergelijke problemen niet zou kunnen richten tot uw nationale autoriteiten.

Het loutere feit dat u de broer bent van X.H. (O.V. x.xxx.xxx), die op 6 juni 2016 het vluchtelingenstatuut werd toegekend in België, heeft geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u niet automatisch recht op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan. Ofschoon u verklaarde dat al uw problemen terug te leiden zijn naar het feit dat u de broer bent van X. (CGVS F., p. 19), dient benadrukt te worden dat elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis dient te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor

persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De overige door u neergelegde documenten kunnen voorgaande argumentatie niet ombuigen. Uw paspoort, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, uw geboorteakte en uw huwelijksakte tonen uw identiteit, nationaliteit en uw twee huwelijken aan. Dit alles staat niet ter discussie. Dat u de broer bent van X.H., zoals blijkt uit het attest van de gemeente Kumanovë d.d. 9 augustus 2021, dat u op een manier deelgenomen heeft aan de burgeroorlog in 2001 en dat u van 2008 tot 2021 gewerkt heeft als ambulancechauffeur, zoals blijkt uit uw tewerkstellingsattest, wordt voorts niet betwist. De twee foto's van de paspoorten van uw echtgenotes tonen enkel hun identiteit en nationaliteit aan. De overlijdensaktes van uw moeder en van uw eerste echtgenote geven slechts weer dat zij respectievelijk overleden zijn op 20 augustus 2007 en op 27 november 2018. Hieruit blijkt echter geenszins dat zij gedood werden in opdracht van de Noord-Macedonische autoriteiten. Dat uw dochter een medische problematiek heeft en dat zij een miskraam kreeg zijn zaken die op zicht niet betwist worden, doch opnieuw kan opgemerkt worden dat hieruit niet blijkt dat deze problemen werden veroorzaakt door toedoen van de Noord-Macedonische politie, noch dat jullie in dit verband geen beroep zouden kunnen doen op de hulp en/of bescherming van jullie nationale autoriteiten.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve kan er nog gewezen worden op het feit dat er ook in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw zoon I.I. een weigeringsbeslissing werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoeker, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Albanese origine, afkomstig uit Kumanovë (Noord-Macedonië) en bezit u de Noord-Macedonische nationaliteit. Uw oom X.H. (O.V. x.xxx.xxx) was vroeger actief bij het UCK (Nationaal Bevrijdingsleger). Hij werd gearresteerd en veroordeeld tot een jarenlange gevangenisstraf. In 2014 verliet hij Noord-Macedonië en vluchtte hij naar België, alwaar hem op 6 juni 2016 het vluchtelingenstatuut werd toegekend. In 2016 vluchtte ook uw broer L.I. weg uit Noord-Macedonië. Hij verzocht in België om internationale bescherming. Het Commissariaat-generaal achtte zijn persoonlijke problemen niet geloofwaardig en nam een weigeringsbeslissing in het kader van zijn verzoek op 22 februari 2017. Het door hem ingediende beroep werd verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 8 juni 2017. L. verzocht tevergeefs nog een tweede en een derde keer om internationale bescherming en keerde uiteindelijk terug naar Noord-Macedonië, waar hij zich opnieuw vestigde in Kumanovë en in 2018 huwde met zijn huidige echtgenote. In november 2018 werd uw moeder plots ziek. Uw vader bracht haar naar het ziekenhuis alwaar zij op 27 november 2018 overleed. Jullie mochten haar niet meer zien en de autoriteiten keken erop toe dat jullie haar kist niet openmaakten. Uw

familie vermoedt dat zij door toedoen van de Noord-Macedonische autoriteiten om het leven werd gebracht.

Eind 2020 merkte u op dat er zich steeds twee personen in uw nabijheid bevonden. Telkens u buitenkwam werd u door deze mannen achtervolgd. U sprak hen nooit aan omdat u bang was. Op 10 januari 2021, toen u 's avonds terug naar huis wandelde nadat u een brood was gaan kopen, kwam er een auto met hoge snelheid naar u toegerezen. Drie mannen stapten uit en gaven u enkele rake klappen. Hierna verdwenen ze in allerijl. Omdat u handboeien, een pistool en een matrak gezien had, besloot u dat deze personen politieagenten geweest moeten zijn. U vertelde over dit voorval aan uw vader. Hij gaf aan dat u geen klacht mocht indienen. Na deze gebeurtenis kwam u nauwelijks nog buitenshuis. Als u dit wel deed, zag u dat u achtervolgd werd. In maart 2021 vertelde uw broer G. dat de Noord-Macedonische politie zijn naam had gewijzigd naar M.R. Onder zijn nieuwe identiteit zou hij, onder druk van de politie, misdrijven moeten plegen. Samen met zijn vrouw verliet hij Noord-Macedonië en ging hij naar Italië. Op 20 mei 2021, toen u 's avonds op de bus aan het wachten was om na uw werk terug huiswaarts te keren, stopte er een rode auto naast u. Drie mannen stapten uit, namen u vast, sleepten u in hun wagen en zetten een kap op uw hoofd. U werd zwaar mishandeld en er werden u allerhande beledigingen naar het hoofd geslingerd. Na een poos werd u op straat achtergelaten. U bleef enige tijd in comateuze toestand liggen maar slaagde erin om thuis te raken. U vertelde uw vader wat er gebeurd was. Opnieuw gaf hij aan dat u niet naar de politie mocht gaan. Jullie vermoedden immers dat u door de Noord-Macedonische politie werd aangevallen.

Na dit incident kwam u quasi nooit nog buitenshuis. U was bang, temeer daar u auto's rond uw woning hoorde rijden. Omdat u vaak alleen was omdat uw vader veel moest werken, uw broers het land al verlaten hadden en uw moeder overleden was, besloot u om het land te verlaten. Op 4 augustus 2021 verliet u samen met uw vader op illegale wijze het land. Jullie reisden naar Preshevë (Servië) alwaar u afscheid nam van uw vader, die terugkeerde naar Noord-Macedonië. U reisde door naar Mulhouse (Frankrijk), waar uw zus S. sinds 2015 verblijft. Op 13 augustus 2021 verliet ook uw vader definitief het land. Hij kwam u ophalen in Frankrijk. Hierna reisden jullie samen door naar België, alwaar jullie op 23 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming indienden. Bij een terugkeer naar Noord-Macedonië vreest u dat de Noord-Macedonische politie u zal doden. Ter ondersteuning van uw identiteit legde u uw paspoort, uw identiteitskaart, uw geboorteakte en uw rijbewijs neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 december 2020 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient voorts opgemerkt te worden dat u uw verzoek om internationale bescherming integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw vader F.I. In het kader van het door hem ingediende verzoek heb ik een weigeringsbeslissing genomen die als volgt luidt:

“(…).”

Derhalve is uw verzoek om internationale bescherming eveneens kennelijk ongegrond.

Uw identiteit en nationaliteit, zoals blijkt uit de door u neergelegde documenten, staan niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel werpen verzoekers de schending op van de materiële motiveringsplicht.

Volgens verzoekers blijkt, uitgaande van de feitelijke gegevens van het dossier, dat het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal), op een kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen.

Verzoekers wensen volgende toelichtingen te verstrekken:

"1. Aangaande hun vertrek uit Noord-Macedonië.

De heer I.F. ("F") verliet Noord-Macedonië op 4 augustus 2021 samen met zijn zoon I. en hij begeleidde hem tot Preshevë. Zijn zoon reisde hierna alleen door naar Europa, maar de heer I.F. keerde terug naar Kumanovë. 9 dagen later verliet hij Noord-Macedonië definitief.

Het CGVS acht deze gang van zaken vreemd.

Verzoeker heeft duidelijk uitgelegd dat hij had vernomen dat veel mensen in Hongarije werden tegengehouden en hij wilde afwachten om definitief te vertrekken tot hij wist dat zijn zoon goed was aangekomen. Van zodra hij vernomen had dat zijn zoon naar Europa kon doorreizen, is hij ook vertrokken.

2. Waarom de heer I.F. geen verzoek om internationale bescherming in Oostenrijk heeft ingediend

De heer I.F. verbleef van november 2020 tot begin januari 2021 in Oostenrijk. Hij bevestigt dat hij in opdracht van de Noord-Macedonische geheime politie iemand naar Oostenrijk moest vervoeren. Hij heeft op dat moment geen asiel aangevraagd, omdat hij niet wist waar hij naartoe kon. Hij koesterde tevens angst dat hij door de Oostenrijkers zou worden teruggestuurd naar zijn thuisland.

3. Problemen sinds 2007

Verzoeker bevestigt dat zijn persoonlijke problemen begonnen zijn in 2007. Sinds die datum is verzoeker in de greep van de politie en werd hij strikt in het oog gehouden.

Het CGVS vindt het vreemd dat aan verzoeker in oktober 2020 nog een nieuw paspoort uitgereikt werd. Verzoeker licht toe dat dit niet moet verbazen omdat hij in opdracht van de geheime politie iemand moest vervoeren naar Oostenrijk. Hij had wel degelijke een nieuw paspoort nodig.

4 . Aangaande I.L.

Verzoeker bevestigt dat zijn zoon L. problemen kende met de Noord-Macedonische autoriteiten, omdat hij zijn oom X. was gaan bezoeken in het ziekenhuis. Het CGVS wijst erop dat L. 3 verzoeken internationale bescherming heeft ingediend in België en dat deze werden afgewezen. Het CGVS wijst erop dat L. terugkeerde naar zijn thuisland. Hij keerde terug, omdat hij geen alternatief had. Hij is in 2018 inderdaad gehuwd en gaf een zeer bescheiden feestje, maar leefde in feite zo goed als ondergedoken. In 2020 restte hem geen andere keuze dan het land opnieuw te verlaten.

5. Aangaande G.

Verzoeker bevestigt dat ook hij ernstige problemen kent met de autoriteiten en bevestigt dat hij zijn naam en voornaam moest veranderen om misdrijven te plegen onder een nieuwe identiteit.

Verzoeker heeft momenteel geen contact met G. en om die reden kon hij geen bewijzen voorleggen betreffende zijn identiteitsverandering en kon hij niet bevestigen of hij mogelijks reeds een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Italië.

6. Aangaande bewijzen voor de ingeroepen problemen

Het CGVS vraagt aan verzoeker om aan te tonen dat hij gedwongen werd om met de geheime politie samen te werken en voor hen allerhande acties te ondernemen.

Het hoeft niet veel nadere toelichting dat verzoeker geen documenten kan voorleggen, omdat hij (uiteraard) geen stukken kreeg aangaande geheime missies.

Verzoeker heeft wel degelijk voldaan aan zijn medewerkingsplicht en heeft met foto's willen overtuigen wat er gebeurd is. Het CGVS wijst deze van de baan en geeft een andere mogelijke uitleg aan de foto's. Toch dienen deze beschouwd te worden als een begin van bewijs, als ondersteuning van geloofwaardige en coherente verklaringen die verzoeker heeft afgelegd.

7. Wat betreft de problemen van I.

De problemen die I. kent, kunnen niet los gezien worden van de problemen die verzoeker heeft gekend. I. werd tweemaal aangevallen, naar alle waarschijnlijkheid door de politie in Noord-Macedonië. Hij werd voortdurend gevolgd door twee personen, en dit sinds ongeveer eind 2020. Dat de belagers politie agenten waren, was een vermoeden van zowel verzoeker als van I., dit onder meer omdat de belagers een wapen, een matrak en handboeien bij zich hadden....

8. Waarom verzoekers geen beroep hebben gedaan op bescherming door de nationale autoriteiten.

Het mag duidelijk zijn dat verzoekers geen klacht konden indienen bij de nationale instanties, die zelf aan de bron liggen van de problemen die zij hebben gekend. Het is uiterst aannemelijk dat verzoekers geen beroep hebben kunnen doen op bescherming van hun nationale autoriteiten, uit angst voor represailles. Zij kunnen nergens terecht, reden waarom de enige uitweg erin bestond om het land te verlaten en een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Het CGVS mag nog verwijzen naar algemene rapporten en stellen dat maatregelen worden genomen op het politieapparaat te verbeteren, om corruptie aan te pakken edm. Deze projecten zijn inderdaad lovenswaardig, maar ze helpen verzoekers niet vooruit. Hun situatie is te precair en te levensbedreigend om het risico te nemen om klacht in te dienen bij dezelfde instanties als deze die hen bedreigen. Het is daarom zeer aannemelijk dat verzoekers niet naar de politie gestapt zijn.

9. Aangaande de problemen van 1998 en het feit dat verzoeker de broer is van X.

De problemen uit 1998 en 2003 liggen inderdaad al een eind weg in de tijd, maar desondanks is excessief machtsvertoon helaas op heden nog steeds actueel.

Verzoeker verwacht geen bescherming te krijgen omwille van het loutere feit dat zijn broer erkend is als vluchteling, maar wel omwille van de aangehaalde problemen met politie, geheime dienst ... Omwille van de problemen van zijn broer, werd verzoeker verplicht om te werken voor de Noord-Macedonische autoriteiten, anders riskeerde hij zijn leven. Men deelde hem mee dat zijn broer geluk heeft gehad dat hij is kunnen vluchten, maar verzoeker had geen uitweg."

Op basis van hetgeen voorafgaat vragen verzoekers de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om hen de status van vluchteling en ondergeschikt de status van subsidiaire bescherming te willen toekennen en om desgevallend de zaak terug te sturen naar het commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoekers voegen ter staving van hun betoog geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.2. De Raad stelt vast dat verzoekers een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van 28 januari 2022 waarbij hun verzoeken om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) volgens een versnelde procedure worden behandeld en als kennelijk ongegrond worden beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)*”

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: “*In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.*”

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.*”

De Raad duidt erop dat Noord-Macedonië bij koninklijk besluit van 14 december 2020 - opnieuw - werd vastgesteld als veilig land van herkomst en tevens figureert in de *update* van 14 januari 2022 (BS 28 februari 2022).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Noord-Macedonië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

2.3.3. Na grondige lezing van het administratief dossier stelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat verzoekers *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengen. In de bestreden beslissingen wordt op zeer uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoekers geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten in aanmerking komen.

2.3.4. Eerste verzoeker verklaart bij een terugkeer naar Noord-Macedonië door toedoen van de autoriteiten gedood te worden omdat hij de broer is van X.H. Tweede verzoeker steunt zijn verzoek om internationale bescherming integraal op de motieven die door zijn vader, eerste verzoeker, werden aangehaald.

Blijkens de bestreden beslissingen hebben verzoekers geen substantiële redenen opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten in aanmerking komen. Vooreerst (i) kan er nauwelijks geloof gehecht worden aan eerste verzoekers verklaringen dat de Noord-Macedonische politie hem en zijn naasten bedreigd, belaagd en/of gedood hebben en dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst vreest om door hen vermoord te worden. Zo kan er (a) eerst gewezen worden op eerste verzoekers houding. Het loutere feit dat hij, nadat hij tweede verzoeker via Kosovo naar Servië begeleidde, terugkeerde naar zijn land van herkomst en negen dagen later definitief vertrok, kan slechts gezien worden als een ernstige indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas en zijn vrees om terug te keren naar Noord-Macedonië op zeer ernstige wijze. Ook (b) verbleef eerste verzoeker al eerder in het buitenland en keerde hij terug naar zijn land van herkomst en het feit dat hij tijdens zijn wekenlange verblijf in Oostenrijk van eind november 2020 tot begin 2021 geen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend terwijl kan aangenomen worden dat hij op de hoogte was van de mogelijkheden om zich te beroepen op internationale bescherming, doet nogmaals afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas. Daarenboven (c) zet de vaststelling dat hij, nadat zijn persoonlijke problemen reeds begonnen in mei 2015, wachtte tot in augustus 2021 om zijn land van herkomst definitief te verlaten en dat het wel zeer bevreemdend voorkomt dat hem in oktober 2020 nog een nieuw paspoort werd uitgereikt, de geloofwaardigheid van zijn verklaringen jarenlang problemen gekend te hebben met de geheime politie danig op de helling. Verder (d) bleef eerste verzoeker volhouden dat zijn zoon L. problemen kende met de Noord-Macedonische autoriteiten terwijl aan het vluchtrelaas van zoon L. in het verleden niet het minste geloof kon worden gehecht en het bedrieglijk karakter van diens verklaringen bovendien werd bevestigd door de Raad. Het loutere feit dat eerste verzoeker volhardt in zaken waaraan geen enkel geloof kan worden gehecht, zet de waarachtigheid van zijn verklaringen over zijn persoonlijke problemen in zijn land van herkomst op de helling. Voorts (e) is het gegeven dat zoon L. na drie vruchteloze verzoeken om internationale bescherming in België terugkeerde naar Noord-Macedonië en dat er uit eerste verzoekers verklaringen geenszins blijkt dat hij nadien persoonlijk nog problemen heeft gekend met de Noord-Macedonische autoriteiten, opnieuw een indicatie dat er aan verzoekers' verklaringen, dat de autoriteiten hun familie willen uitroeien, maar weinig geloof gehecht kan worden. Bovendien (f) is het gegeven dat eerste verzoeker zich niet grondiger heeft geïnformeerd over de beweerde problemen van zijn zoon G. met de Noord-Macedonische autoriteiten en diens eventuele poging om bescherming te zoeken, eveneens weinig aannemelijk. Tot slot (g) kan nog worden aangestipt dat eerste verzoeker geen overtuigende bewijzen heeft neergelegd van zijn beweerde problemen in Noord-Macedonië. Daarnaast (ii) kan ook aan het vluchtrelaas van tweede verzoeker maar weinig geloof gehecht worden. Gezien (a) eerste verzoeker de problemen van tweede verzoeker, ofschoon hij zelf geen idee had waarom hij tweemaal werd aangevallen door de politie in Noord-Macedonië, in verband bracht met hem en zijn problemen in het land van herkomst en gelet op de vaststelling dat er aan eerste verzoekers problemen nauwelijks enig geloof gehecht kan worden, kan er een ernstig voorbehoud geplaatst worden bij de verklaringen van tweede verzoeker over de problemen die hij kende in het land van herkomst en die de directe aanleiding vormden voor de vlucht van verzoekers. Bovendien (b) komen de opeenvolgende verklaringen van tweede verzoeker over zijn persoonlijke problemen in Noord-Macedonië niet overeen met elkaar. Voorts (c) kunnen de vage en tegenstrijdige verklaringen van tweede verzoeker over zijn bewering dat het politieagenten zijn geweest die hem tweemaal aangevallen hebben maar weinig overtuigen en doen deze afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen in dit verband. Wat er ook van zij, (iii), verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat zij voor de door hen aangehaalde problemen - of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van terugkeer naar Noord-Macedonië - , geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Zo blijkt (a) uit eerste verzoekers verklaringen dat hij nooit een beroep heeft gedaan op de hulp en/of bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten en kunnen zijn rechtvaardigingen voor zijn absoluut nalatige houding om de hulp en/of bescherming in te roepen niet overtuigen. Ook tweede verzoeker (b) ondernam niets om aangifte te doen van de incidenten die hem te beurt vielen en uit niets blijkt dat hij zich niet zou kunnen richten tot de Noord-Macedonische autoriteiten voor hulp en/of bescherming voor de feiten die hem te beurt vielen. Daarnaast (c) komt het feit dat verzoekers zich niet gericht hebben tot hun nationale autoriteiten bovendien bevreemdend over, gelet op de vaststellingen, vervat in de objectieve landeninformatie waarop de verwerende partij zich beroept en waarvan een kopie aan het administratief

dossier is gevoegd en waaruit blijkt dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. Vervolgens (iv) zijn de gebeurtenissen uit 1998 en 2003 te ver in de tijd gesitueerd om heden een vrees voor vervolging of ernstige schade te rechtvaardigen en kan er aangenomen worden dat bijna twintig jaar na eerste verzoekers arrestatie in 2003, dergelijk excessief machtsvertoon zich heden niet meer zal voordoen en blijkt uit niets dat eerste verzoeker zich bij dergelijke problemen niet zou kunnen richten tot zijn nationale autoriteiten. Tot slot (v) heeft het loutere feit dat eerste verzoeker de broer is van X.H., die op 6 juni 2016 het vluchtelingenstatuut werd toegekend in België, geen gevolg voor zijn verzoek om internationale bescherming en geeft dit hem niet automatisch recht op een internationale beschermingsstatus daar hij geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van zijn familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in zijn hoofde zou bestaan. De overige, andere dan onder (i)(g) besproken, door verzoekers neergelegde documenten (vi) kunnen voorgaande argumentatie niet ombuigen.

2.3.5. De Raad stelt vast dat verzoekers geen afdoende argumenten aanhalen die voormelde vaststellingen weerleggen, dan wel verklaren. Verzoekers hebben in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging ondernomen om de in de bestreden beslissingen vervatte motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekers toe om voormelde motieven aan de hand van concrete elementen in een ander daglicht te plaatsen. Verzoekers' verweer blijft in wezen beperkt tot het volharden in en het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het blijven steken in loutere vergoelijkungen, het opwerpen van losse beweringen en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissingen afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissingen te weerleggen. Het komt immers aan verzoekers toe om de motieven van de bestreden beslissingen met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze manifest in gebreke blijven.

2.3.6. Na lezing van de bestreden beslissingen en het administratief dossier kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat er maar weinig geloof gehecht kan worden aan verzoekers' voorgehouden vervolgingsproblemen.

2.3.6.1. Dienaangaande wordt vooreerst terecht als volgt overwogen in de bestreden beslissing, zoals genomen ten aanzien van eerste verzoeker:

“Vooreerst kan er gewezen worden op uw houding. U verklaarde namelijk dat u op 4 augustus 2021 samen met uw zoon I. Noord-Macedonië verliet en hem via Gjilan (Kosovo) begeleidde naar Preshevë (Servië). Uw zoon reisde hierna alleen door naar Europa, u keerde echter terug naar uw woonplaats in Kumanovë. Negen dagen later, op 13 augustus 2021, verliet u Noord-Macedonië definitief (CGVS F., p. 10). Gevraagd waarom u niet meteen samen met uw zoon verder was gereisd naar Europa verklaarde u eerst dat u nog tewerkgesteld was (CGVS F., p. 11). Deze uitleg houdt geen steek: het was immers net in de uitvoering van uw tewerkstelling als ambulancechauffeur dat u in die periode de meeste problemen kende. Jullie stelling dat u niet met uw zoon meereisde omdat jullie gehoord hadden dat Hongarije vele mensen terugstuurde en dat u wilde afwachten tot u wist dat uw zoon goed was aangekomen (CGVS F., p. 11; CGVS I., p. 7) houdt geen steek gezien uw zoon, gelet op de stempels in zijn paspoort, via Servië naar Kroatië en Slovenië reisde en niet via Hongarije. Hij betrad de Schengenzone overigens al op 4 augustus 2021, i.e. de dag dat u terugkeerde naar Noord-Macedonië. Dat u in afwachting van een nakend bericht van uw zoon over de afloop van zijn poging om Europa te bereiken een potentieel gevaarlijke terugkeer naar Noord-Macedonië verkoos boven een kort verblijf in Preshevë, alwaar u familie heeft wonen (CGVS F., p. 29), of in Kosovo bij uw echtgenote in Prizren of uw zoon in Pejë (CGVS F., p. 7), is niet ernstig. In het licht hiervan is ook uw uitleg dat u niet wilde dat het zou opvallen dat u het land verlaten had alvorens u wist dat uw zoon aangekomen was bij uw dochter in Mulhouse (Frankrijk) niet aannemelijk. Dat u steeds illegaal de grens met Noord-Macedonië overging en niemand wist dat u de grens overstak (CGVS F., p. 29) kan voorts niet overtuigen. De door u geopperde route – u zou via een bos de Noord-Macedonische grenspost links hebben kunnen laten liggen en zo de tussenzone tussen beide grensposten bereikt hebben (CGVS F., p. 10) – komt immers eveneens weinig aannemelijk over. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat een Noord-Macedonisch staatsburger de grens met Kosovo met zijn of haar identiteitskaart kan oversteken. Het feit dat er in uw paspoort geen stempel staat van uw vertrek uit Noord-Macedonië betekent aldus geenszins dat u uw land van herkomst op een illegale wijze verlaten zou hebben. Het geheel van uw rechtvaardigingen voor uw terugkeer naar Kumanovë op 4 augustus 2021 kunnen bijgevolg niet overtuigen. Het loutere feit dat u terugkeerde naar uw land van herkomst kan slechts gezien worden als een ernstige indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk

achte. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en uw vrees om terug te keren naar Noord-Macedonië op zeer ernstige wijze."

Verzoekers brengen hier in het verzoekschrift enkel tegenin dat eerste verzoeker duidelijk heeft uitgelegd dat hij had vernomen dat veel mensen in Hongarije werden tegengehouden en hij wilde afwachten om definitief te vertrekken tot hij wist dat zijn zoon, tweede verzoeker, goed was aangekomen.

De Raad is van oordeel dat verzoekers met de loutere herhaling van een deel van hun eerdere gezegden, die in de bestreden beslissing(en) reeds zijn tegemoetgekomen, op geen enkele wijze de pertinente, terecht en draagkrachtige motivering in de bestreden beslissing(en) weerlegt dat het loutere feit dat verzoeker terugkeerde naar zijn land van herkomst een ernstige indicatie is dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte, wat de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas en de vrees om terug te keren naar het land van herkomst op zeer ernstige wijze ondermijnt. Zoals in de bestreden beslissing wordt overwogen en gesteund door het administratief dossier, reisde tweede verzoeker, gelet op de stempels in zijn paspoort, via Servië naar Kroatië en Slovenië en niet via Hongarije en bovendien betrad hij de Schengenzone overigens al op 4 augustus 2021, *i.e.* de dag dat eerste verzoeker terugkeerde naar Noord-Macedonië. Daar komt nog bij dat het allerm minst ernstig is dat eerste verzoeker, in afwachting van een bericht van tweede verzoeker, een potentieel gevaarlijke terugkeer naar Noord-Macedonië verkoos boven een kort verblijf in Kosovo of Servië, alsook dat de door verzoeker geopperde route weinig aannemelijk is, wat door verzoekers geenszins wordt betwist of weerlegt. De verschillende vaststellingen in de bestreden beslissing in verband met de werkwaardige houding van eerste verzoeker blijven dan ook onverminderd overeind en leiden wel degelijk tot het besluit dat diens terugkeer naar Noord-Macedonië de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas en van de vrees om terug te keren ernstig ondermijnt.

2.3.6.2. Ook in verband met de terechte vaststelling van de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoeker, dat deze tijdens zijn wekenlang verblijf in Oostenrijk eind 2020-begin 2021 geen verzoek om internationale bescherming indiende, komen verzoekers in het verzoekschrift niet verder dan het herhalen van de eerdere gezegden van eerste verzoeker. Zo herhalen zij dat hij in Oostenrijk geen asiel aanvraag omdat hij niet wist waar hij naartoe kon en dat hij tevens angst koesterde dat hij door de Oostenrijkers zou worden teruggestuurd. Hiermee doen verzoekers niet in het minst afbreuk aan de pertinente en terechte overweging van de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"Hierbij aansluitend kan er nog gewezen worden op uw verklaringen dat u ook eerder al in het buitenland had verbleven en was teruggekeerd naar uw land van herkomst. Zo verklaarde u van eind november 2020 tot begin januari 2021 in Oostenrijk verbleven te hebben omdat u in opdracht van de Noord-Macedonische geheime politie iemand naar dit land moest voeren, aldaar moest wachten en hem een maand later moest terugbrengen naar uw land van herkomst (CGVS F., p. 12 en 29). Gevraagd waarom u niet in Oostenrijk bleef en daar om hulp gevraagd heeft, stelde u dat u dat meteen gedaan zou hebben, maar dat u niet wist waar u naartoe kon (CGVS F., p. 29). Deze uitleg kan niet overtuigen. Zowel uw broer X. en zijn gezin als uw zoon L. verzochten in het verleden in België om internationale bescherming. U wist het resultaat van hun verzoeken (CGVS F., p. 14, 21 en 22). Aldus kan er aangenomen worden dat u op de hoogte was van de mogelijkheden om zich te beroepen op internationale bescherming. U gaf voorts aan dat u schrik had dat de Oostenrijkers u zouden terugsturen naar Noord-Macedonië. Ook deze uitleg overtuigt niet. Tijdens de behandeling van uw asielverzoek kon u immers niet naar uw land van herkomst worden teruggestuurd. Dat u zich tijdens uw wekenlange verblijf in Oostenrijk niet tot de autoriteiten met een dergelijk verzoek gericht heeft, doet aldus nogmaals afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas."

Met de loutere herhaling en bevestiging van de reeds eerder, tijdens eerste verzoekers persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal, door hem afgelegde verklaringen en door hem verstrekte uitleg, doen verzoekers op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, pertinente, inzake deze verklaringen en uitleg gedane vaststellingen. De Raad treedt de commissaris-generaal dan ook bij dat het niet indienen van een verzoek om internationale bescherming in Oostenrijk afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van het voorgehouden vluchtrelaas. Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliel zulks in Oostenrijk te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

2.3.6.3. Daar komt nog bij dat eerste verzoeker meer dan zes jaar, nadat hij in 2015 een eerste keer door de Noord-Macedonische politie onder druk werd gezet en met de dood bedreigd, wachtte om zijn land van herkomst definitief te verlaten. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoeker, terecht als volgt overwogen:

“Daarenboven dient opgemerkt te worden dat uw persoonlijke problemen reeds begonnen in mei 2015. Gevraagd waarom u niet eerder het land verlaten had maar wachtte tot in augustus 2021 om Noord-Macedonië definitief te verlaten, stelde u slechts dat uw problemen reeds in 2007 begonnen waren zonder in te gaan op de redenen waarom u meer dan zes jaar wachtte nadat u een eerste keer door de Noord-Macedonische geheime politie onder druk werd gezet en met de dood werd bedreigd (CGVS F., p. 17 en 28). Dat u in de greep van de politie was, dat de politie u in zijn macht had en dat ze u op elk moment in het oog hielden is een uitleg die gelet op de hierboven gedane vaststellingen aangaande uw verblijf in Oostenrijk in 2020 en uw trip naar Preshevë op 4 augustus 2021 op geen enkele manier kan overtuigen (CGVS F., p. 9, 20 en 25). Bovendien, indien u werkelijk onder de voortdurende controle van de Noord-Macedonische geheime politie stond om u in het gareel te houden en ervoor te zorgen dat u het land niet zou verlaten – indien u te dicht bij de grens zou komen zouden ze u meteen oppakken (CGVS F., p. 17) –, komt het wel zeer bevreemdend over dat er in oktober 2020 aan u nog een nieuw paspoort uitgereikt werd. U kreeg op 18 november 2020, i.e. enkele dagen voor uw vertrek naar Oostenrijk, overigens nog een geboorteakte en op 9 augustus 2021, i.e. vier dagen voor uw definitieve vertrek uit het land, werd er een attest door uw autoriteiten opgemaakt waarin bevestigd werd dat u de broer bent van X.H. (CGVS F., p. 11). Ook deze vaststellingen zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen jarenlang problemen gekend te hebben met de geheime politie danig op de helling.”

Verzoekers brengen hier enkel tegenin dat het niet moet verbazen dat aan eerste verzoeker in oktober 2020 nog een nieuw paspoort uitgereikt werd omdat hij in opdracht van de geheime politie iemand naar Oostenrijk moest vervoeren. Met deze loutere vergoelijking doen verzoekers geenszins afbreuk aan de terecht, pertinente en in het administratief dossier steun vindende vaststelling dat het uitreiken van een paspoort in de gegeven en door eerste verzoeker aangegeven omstandigheden zeer bevreemdend overkomt. De Raad is van oordeel dat zowel de ernst, de oprechtheid als de geloofwaardigheid van eerste verzoekers beweerde jarenlange problemen met de Noord-Macedonische geheime politie en de hieruit voortvloeiende, door hem aangehaalde nood aan internationale bescherming, danig worden ondermijnd door zijn houding en getalm om zijn land van herkomst te verlaten.

2.3.6.4. Vervolgens wordt in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoeker, voor recht gezegd:

“Daarnaast kan er verwezen worden naar de verklaringen die uw zoon L.I. aflegde in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming in België dat hij eind 2016 indiende. Hij haalde onder meer aan dat hij in 2014 en 2015 twee keer mishandeld was geweest door de Noord-Macedonische autoriteiten omdat hij in 2014 in het ziekenhuis op bezoek was geweest bij uw broer X. nadat deze een auto-ongeval had gehad. Aan zijn vluchtrelaas kon evenwel niet het minste geloof gehecht worden. Het Commissariaat-generaal nam in het kader van zijn eerste verzoek dan ook een weigeringsbeslissing. Het bedrieglijke karakter van zijn verklaringen werd bovendien bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. In het kader van uw verzoek bleef u echter volhouden dat L. problemen kende met de Noord-Macedonische autoriteiten: omdat L. uw broer ging opzoeken in het ziekenhuis namen ze hem in het vizier (CGVS F., p. 14, 21 en 22). Het loutere feit dat u volhardt in zaken waaraan geen enkel geloof gehecht kan worden zet de waarachtigheid van uw verklaringen over uw persoonlijke problemen in uw land van herkomst op de helling.

Betreffende uw zoon L. kan er voorts nog opgemerkt worden dat hij, nadat zijn drie verzoeken om internationale bescherming in België waren afgesloten, eenvoudigweg terugkeerde naar Noord-Macedonië. Hij ging er opnieuw wonen in Kumanovë, hij huwde er in 2018 en organiseerde er ook zijn huwelijksfeest. Pas in 2020, nadat uw tweede echtgenote aan de grens met Kosovo mishandeld zou zijn geweest, verliet hij Noord-Macedonië (CGVS F., p. 7 en 8; CGVS I., p. 5 en 18). Het gegeven dat hij terugkeerde naar Noord-Macedonië en er uit uw verklaringen geenszins blijkt dat hij nadien persoonlijk nog problemen heeft gekend met de Noord-Macedonische autoriteiten is opnieuw een indicatie dat er aan jullie verklaringen dat de autoriteiten uw familie willen uitroeien maar weinig geloof gehecht kan worden.”

De Raad stelt ook hier vast dat verzoekers geen ernstige poging ondernemen om de verschillende vaststellingen in de bestreden beslissingen in dit verband *in concreto* te weerleggen, dan wel te verklaren. Wederom blijven zij steken in loutere vergoelijkings, in het herhalen van reeds eerder afgelegde

verklaringen en het opwerpen van losse beweringen. Hiermee slagen zij er echter geenszins in de pertinente en draagkrachtige gevolgtrekking van het commissariaat-generaal, dat de terugkeer van L., de zoon van eerste verzoeker, naar het land van herkomst zonder daar persoonlijke problemen met de Noord-Macedonische autoriteiten te hebben gekend, een indicatie is dat aan verzoekers' verklaringen, dat die autoriteiten hun familie willen uitroeien, maar weinig geloof kan worden gehecht, te ontkrachten.

2.3.6.5. Vervolgens is, zoals uit onderstaande overweging terecht blijkt, het gegeven dat eerste verzoeker zich niet grondiger over de problemen van zijn zoon G. in 2021 met de Noord-Macedonische autoriteiten en diens eventuele poging om bescherming te zoeken heeft geïnformeerd, weinig aannemelijk:

"Bovendien kan er ook nog op gewezen worden dat u niet inging op de vraag welke problemen G. in 2021 gekend zou hebben met de Noord-Macedonische autoriteiten. U gaf aan dat G., die van plan is om ook naar België te komen, alles zelf wel zou vertellen (CGVS F., p. 24). U stelde enkel dat hij zijn naam en voornaam moest veranderen en dat hij onder druk werd gezet om onder deze nieuwe identiteit misdrijven te plegen. Meer wist u er niet van (CGVS F., p. 24 en 25). Bovendien kan er opgemerkt worden dat u, ofschoon de termijn hiervoor reeds ruimschoot overschreden werd (CGVS F., p. 25), niet aantoonde dat zijn naam daadwerkelijk gewijzigd werd. Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat u hem, via een eventuele tussenpersoon, zou kunnen contacteren. Dat u zijn naamswijziging niet aantoonde, is aldus allerminst aannemelijk. Volledigheidshalve kan er nog opgemerkt worden dat u niet wist of uw zoon in Italië al dan niet om internationale bescherming heeft verzocht (CGVS F., p. 6, 24 en 25). Dat u zich niet grondiger heeft geïnformeerd over uw zoons problemen en diens eventuele poging om bescherming te zoeken is eveneens weinig aannemelijk."

Verzoekers voeren ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Door eenvoudigweg te poneren dat eerste verzoeker momenteel geen contact heeft met zijn zoon G. en hij daardoor geen bewijzen kon voorleggen betreffende diens identiteitsverandering en evenmin kon bevestigen of hij al dan niet een verzoek om internationale bescherming in Italië heeft ingediend, ontkrachten verzoekers de voormelde, concrete motieven in het geheel niet. Bijgevolg blijven deze onverminderd gehandhaafd.

2.3.6.6. In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoeker, wordt vervolgens omstandig en genoegzaam uiteengezet dat eerste verzoeker geen overtuigende bewijzen van de beweerde problemen in het land van herkomst heeft overgemaakt:

"Tot slot kan er nog aangestipt worden dat u geen overtuigende bewijzen heeft neergelegd van uw beweerde problemen in Noord-Macedonië. Gevraagd om aan te tonen dat u gedwongen werd om met de geheime politie samen te werken en voor hen allerhande acties te ondernemen, verklaarde u slechts dat ze u geen documenten gegeven hebben (CGVS F., p. 29 en 30). Nochtans blijkt dat u vanaf 8 mei 2015 een enkelband droeg en dat u vanaf die datum ook een walkie talkie in uw bezit had om te communiceren met de geheime politie. Dat u geeneens een foto, zoals gevraagd, kon neerleggen van de controle- en communicatiemiddelen die u vanaf 8 mei 2015 met zich meegedragen zou hebben (CGVS F., p. 17), is weinig aannemelijk. De door u neergelegde foto's van andere gebeurtenissen kunnen overigens niet overtuigen. De foto's van uw eerste echtgenote op haar sterfbed geven enkel weer hoe zij er in de laatste weken voor haar overlijden uitzag. De foto's van uw dochter en kleindochter op de luchthaven, waarmee u wilde aantonen dat ze gedurende vierentwintig uur onrechtmatig werd opgehouden door de Noord-Macedonische autoriteiten, geven enkel weer dat zij ooit in een luchthavengebouw is geweest. Uit de foto's van uw tweede echtgenote nadat ze op 15 juni 2020 mishandeld en verkracht zou zijn, blijkt hoogstens dat ze blauwe plekken en wonden op haar lichaam had. Uit niets blijkt echter waar, wanneer en in welke omstandigheden zij deze opgelopen heeft."

Verzoekers voeren ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Zij beperken zich er immers toe eenvoudigweg te herhalen dat eerste verzoeker geen stukken kreeg aangaande zijn geheime missies, dat hij wel degelijk voldaan heeft aan zijn medewerkingsplicht en poneren voorts zonder enige verdere duiding dat de door eerste verzoeker neergelegde foto's een begin van bewijs vormen, als ondersteuning van de geloofwaardige en coherente verklaringen die hij heeft afgelegd. Hiermee doen verzoekers evenwel geenszins afbreuk aan de veelheid aan voormelde, concrete, inzake en op basis van de door eerste verzoeker neergelegde foto's en afgelegde verklaringen gedane vaststellingen.

2.3.6.7. De Raad treedt de commissaris-generaal bij dat, gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen er nauwelijks nog geloof gehecht kan worden aan eerste verzoekers verklaringen dat de

Noord-Macedonische geheime politie hem en zijn naasten bedreigd, belaagd en/of gedood hebben en dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst vreest om door hen vermoord te worden.

2.3.6.8. Daarnaast treedt de Raad de overwegingen van de bestreden beslissingen bij op grond waarvan terecht wordt afgeleid dat ook aan tweede verzoekers problemen weinig geloof gehecht kan worden. In de bestreden beslissingen wordt dienaangaande voor recht gesteld:

“Gezien u de problemen van uw zoon I., ofschoon hij zelf geen idee had waarom hij tweemaal werd aangevallen door de politie in Noord-Macedonië (CGVS I., p. 18 en 19), in verband bracht met u en uw problemen in Noord-Macedonië (CGVS F., p. 13, 19 en 26), en gelet op de hierboven gedane vaststelling dat er aan uw persoonlijke problemen nauwelijks enig geloof gehecht kan worden, kan er een ernstig voorbehoud geplaatst worden bij uw zoons verklaringen over de problemen die hij kende in Noord-Macedonië en die de directe aanleiding vormden voor jullie vlucht uit jullie land van herkomst (CGVS I., p. 12). Bovendien kan er in dit verband nog gewezen worden op enkele opmerkelijke vaststellingen.

Zo kan er vooreerst gewezen worden op de vaststelling dat zijn opeenvolgende verklaringen over zijn persoonlijke problemen in Noord-Macedonië niet overeenkomen met elkaar. Hij verklaarde tijdens zijn onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij voortdurend door twee personen gevolgd werd. Gevraagd sinds wanneer dit het geval was, gaf hij aan dat hij de datum niet wist, maar dat het over jaren gaat (Vragenlijst CGVS I., ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal verklaarde uw zoon opnieuw dat hij non-stop gevolgd werd door dezelfde personen en dat hij overal dezelfde gezichten zag opdoemen, maar gaf hij aan dat dit pas sinds eind 2020 het geval was (CGVS I., p. 9). Na zijn tweede aanvaring met de politie zag hij zijn achtervolgers niet meer (CGVS I., p. 14). Geconfronteerd met het feit dat hij aanvankelijk aangaf dat hij al jaren achtervolgd werd en later verklaarde slechts een vijftal maanden achtervolgd te zijn geweest, verwees hij naar het feit dat hij problemen had met de tolk tijdens zijn onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS I., p. 17). Ofschoon hij bij aanvang van zijn persoonlijk onderhoud aangestipt had dat hij de tolk soms niet goed begrepen had en de tolk hem aanmaande om snel te zijn (CGVS I., p. 3), bevestigde uw zoon dat de inhoud van de CGVS-vragenlijst correct was (CGVS I., p. 3). Zijn rechtvaardiging kan aldus niet overtuigen. Betreffende zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken kan er bovendien nog opgemerkt worden dat uw zoon er aangegeven had dat hij bang was om thuis te blijven omdat er telkens auto's rond het huis reden (Vragenlijst CGVS I., ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Hierover repte hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal met geen woord. Geconfronteerd met deze vaststelling antwoordde hij slechts dat de Protection Officer er niet naar gevraagd had (CGVS I., p. 17). Gelet op het feit dat er aan hem voordien reeds tweemaal gevraagd was of hij al zijn problemen had kunnen vertellen en hij aangaf geen andere problemen gekend te hebben (CGVS I., p. 15), houdt zijn uitleg geen steek.

Voorts kan er opgemerkt worden dat zijn verklaringen over het feit dat zijn belagers politieagenten geweest moeten zijn niet kunnen overtuigen. Zo verklaarde hij op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u, toen hij u vertelde over het eerste incident waarvan hij slachtoffer was geworden, concludeerde dat het de politie geweest moest zijn omdat uw zoon handboeien had gezien (Vragenlijst CGVS I., ingevuld op de DVZ, vraag 3.4). Tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde hij echter dat hij zelf tot deze conclusie was gekomen. Hij gaf aan dat hij na het eerste incident aan u vertelde dat hij door de politie geslagen was. Even later gaf hij aan dat hij, omdat hij met niemand problemen had, zelf aan niemand anders kon denken dan de politie (CGVS I., p. 8). Bovendien zag hij dat zijn belagers een wapen, een matrak en handboeien bij zich hadden waardoor hij wist dat het politieagenten waren (CGVS I., p. 9). Dat uw zoons opeenvolgende verklaringen in dit verband niet overeenkomen met elkaar plaatst opnieuw vraagtekens bij de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Over zijn tweede aanvaring kon hij overigens evenmin met zekerheid stellen wie zijn belagers waren. Hij verklaarde dat hij, omdat hij voelde dat hij met een matrak geslagen werd en omdat hij met niemand anders problemen kende, wist dat het de politie moest zijn. Verder had hij geen andere redenen om aan te nemen dat het politieagenten waren die hem toetakelden en hem bewusteloos achterlieten (CGVS I., p. 13). Deze vage en tegenstrijdige verklaringen over zijn bewering dat het politieagenten zijn geweest die hem tweemaal aangevallen hebben, kunnen maar weinig overtuigen en doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen in dit verband.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekers louter en slechts volharden in eerder in dit kader afgelegde verklaringen en zij deze overwegingen verder geheel ongemoeid laten, onverminderd gelden.

2.3.7. Nog los van de geloofwaardigheid van het naar voren geschoven vluchtrelaas van verzoekers, maken verzoekers bovendien en bovenal niet aannemelijk dat zij voor de door hen aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië – geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer voor hen sprake zou zijn van een vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De Raad wijst erop dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen en verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, alsook uit artikel 48/4 van deze wet, die beide vereisen dat de betrokken asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen.

Uit de COI Focus *Noord-Macedonië, Algemene situatie d.d. 13 augustus 2021*, waarnaar in de bestreden beslissingen omstandig wordt verwezen, blijkt dat Noord-Macedonië een beschermingssysteem kent voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen en dat alle Noord-Macedonische burgers in het algemeen hiertoe toegang hebben.

De Raad onderstreept dat in de bestreden beslissingen wordt erkend dat hervormingen nog steeds nodig zijn, onder andere om corruptie binnen de verschillende overheden verder aan te pakken, doch dit doet geen afbreuk aan de vaststelling dat uit beschikbare landeninformatie blijkt dat de Noord-Macedonische politie en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen en dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt. Uit deze informatie, zoals gevoegd bij het administratief dossier, blijkt tevens dat indien de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen en dat wangedrag van politieagenten niet zonder meer wordt gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Tevens blijkt dat de laatste jaren in deze context verschillende concrete maatregelen op het terrein werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de verschillende overheden. Ten slotte blijkt nog dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Noord-Macedonië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen heeft ondernomen om corruptie binnen de politie te bestrijden.

Verzoekers brengen geen informatie bij die hier anders over doet denken. Door boudweg in het verzoekschrift aan te halen dat zij geen klacht indienden uit angst voor represailles en dat hun situatie te precair en te levensbedreigend is om het risico te nemen een klacht in te nemen, weten zij geenszins te overtuigen en doen zij geenszins afbreuk aan de volgende pertinente, draagkrachtige en terechte overwegingen uit de bestreden beslissingen:

“Uit uw verklaringen blijkt immers dat u nooit beroep heeft gedaan op de hulp en/of bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten. U verklaarde immers dat u nooit klacht heeft ingediend tegen het buitensporige optreden van de Noord-Macedonische autoriteiten met betrekking tot zaken die u gezien of meegemaakt heeft (CGVS F., p. 19) en u stelde dat noch u noch iemand van uw familie ooit stappen heeft ondernomen om het pestgedrag jegens uw familie vanwege de Noord-Macedonische politie, geheime politie of een andere overheidsinstantie aan te klagen (CGVS F., p. 19). U klaagde nooit aan of bracht nooit in de openbaarheid dat u in mei 2015 in Kumanovë gasflessen moest binnensmokkelen in het rampgebied, dat u getuige bent geweest van het feit dat de geheime dienst vier van de personen die u vervoerde verrot heeft geslagen of dat de autoriteiten er destijds ongeoorloofd gedrag vertoond hebben (CGVS F., p. 26). U heeft nooit uw vermoedens kenbaar gemaakt dat uw moeder vermoord werd door uw autoriteiten noch diende u klacht in tegen het ziekenhuispersoneel omdat u hen ervan verdacht haar een dodelijke injectie te hebben toegebracht (CGVS F., p. 25 en 26). U en uw dochter hebben voorts nooit aangeklaagd dat zij in het kader van haar tewerkstelling in het ziekenhuis een injectie kreeg toegediend waardoor zij tot op heden met mentale problemen kampt (CGVS F., p. 25 en 26). Evenmin hebben jullie ooit klacht ingediend tegen het ziekenhuispersoneel omdat ze ervoor gezorgd hebben dat uw dochter een miskraam kreeg en uw kleinkind aldus doodgeboren werd (CGVS F., p. 20). Ook kaartte u niet aan dat er bij aanvang van de coronacrisis u een injectie werd toegediend waardoor u geheugenproblemen kreeg (CGVS F., p. 28). U heeft voorts bij geen enkele instantie of organisatie aangeklaagd of onder de aandacht

gebracht dat u vermoedt dat uw eerste echtgenote gedood werd door toedoen van de Noord-Macedonische autoriteiten. Evenmin klaagde u aan dat uw tweede echtgenote aan de grens tussen Kosovo en Noord-Macedonië mishandeld en verkracht werd door enkel grensbeambten (CGVS F., p. 23). Tevens heeft u nooit de zaken die u in opdracht van de politie moest doen of waarvan u door uw tewerkstelling als ambulancier getuige was of waarvan u op de hoogte bent, in de openbaarheid gebracht noch aangeklaagd bij uw nationale autoriteiten of andere organisaties dat er zaken gebeurden die het daglicht niet konden verdragen (CGVS F., p. 23). Tot slot kan er nog opgemerkt worden dat u uw stelling dat de Noord-Macedonische overheid met behulp van uw belager G.S. en zijn beveiligingsbedrijf NIKOB de coronacrisis aangrijpt om de Albanese minderheid in uw land van herkomst uit te roeien - een bewering die in alle redelijkheid allerm minst steek houdt, temeer uit de beschikbare informatie blijkt dat de Noord-Macedonische overheid alles in het werk stelt om de verspreiding van het coronavirus in te dijken en de impact van deze crisis op de gehele Noord-Macedonische bevolking te minimaliseren – nooit heeft aangekaart (CGVS F., p. 28 en 29). Uw rechtvaardigingen voor uw absoluut nalatige houding om de hulp en/of de bescherming in te roepen van uw nationale autoriteiten kunnen niet overtuigen. Zo verklaarde u dit niet te durven en stelde u nergens terecht te kunnen. Deze uitleg gaat evenwel lijnrecht in tegen de beschikbare informatie waaruit blijkt dat, zoals hieronder nader omschreven, de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen en dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen.

Ook uw zoon ondernam niets om aangifte te doen van de incidenten die hem te beurt vielen. Zo richtte hij zich niet tot de Noord-Macedonische autoriteiten om klacht in te dienen voor de twee incidenten waarbij hij rake klappen gekregen zou hebben. Evenmin deed hij aangifte van het feit dat hij maandenlang achtervolgd werd door twee individuen of van de wagens die zich ophielden in de omgeving van jullie woning (CGVS I., p. 9, 11 en 14). Ook het feit dat het jullie verboden werd om de kist van uw overleden echtgenote te openen, klaagde hij nooit aan (CGVS I., p. 15). Hij verklaarde zich dan ook nooit tot de Noord-Macedonische autoriteiten of tot andere instanties of organisaties gericht te hebben met een vraag om hulp of bescherming (CGVS I., p. 14). Gevraagd waarom hij nooit beroep deed op jullie autoriteiten verklaarde hij dat hij dat niet mocht doen van u en dat u hem gezegd had dat jullie geduld moesten hebben (CGVS I., p. 9, 11 en 14). Met deze uitleg verschoont hij zijn eigen nalatige houding evenwel geenszins. Erop gewezen dat uw zoon reeds twintig jaar was en ook zelf naar de politie had kunnen gaan, gaf hij evenwel slechts aan dat het de gewoonte is dat de mening van de oudere persoon gevolgd wordt (CGVS I., p. 9). Uit niets blijkt dan ook dat hij zich niet zou kunnen richten tot de Noord-Macedonische autoriteiten voor hulp en/of bescherming voor de feiten die hem te beurt vielen.”

Verzoekers dienden nooit enige klacht in bij de nationale autoriteiten. De Raad beklemtoont dat het net de bedoeling van het indienen van een klacht is om bescherming te verkrijgen tegen zijn of haar belager(s) en de eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Dat de nationale instanties zelf aan de bron zouden liggen van de overigens weinig geloofwaardige problemen, doet hieraan geen afbreuk. De Raad benadrukt verder dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit, begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

2.3.8. Vervolgens wordt in de bestreden beslissingen nog als volgt terecht gesteld:

“Betreffende uw verklaringen dat u in 1998 samen met uw broer X. op hardhandige wijze werd gearresteerd door de politie en gedurende vijf maanden in voorhechtenis zat en dat u in 2003 opnieuw werd aangehouden, 59 uur vastzat en tijdens deze periode werd mishandeld (CGVS F., p. 14 en 15), kan er opgemerkt worden dat deze gebeurtenissen te ver in de tijd gesitueerd zijn om heden een vrees voor vervolging of ernstige schade te rechtvaardigen. Ook kan er gewezen worden op uw houding. Zo blijkt, zoals hierboven uitgebreid omschreven, dat u in het verleden na een verblijf in het buitenland meermaals terugkeerde naar Noord-Macedonië. Uit uw gedrag blijkt aldus niet dat u anno 2022 nog steeds vreest dat dergelijke zaken zich opnieuw zouden voordoen. Bovendien blijkt uit de hierboven geciteerde informatie dat er de voorbije jaren in Noord-Macedonië maatregelen werden/ worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren. Aldus kan er aangenomen worden dat, bijna twintig jaar na uw arrestatie in 2003, dergelijk excessief machtsvertoon zich heden niet meer zal voordoen en blijkt uit niets dat u zich bij dergelijke problemen niet zou kunnen richten tot uw nationale autoriteiten.”

Verzoekers brengen hier in het verzoekschrift enkel de losse bewering tegenin dat excessief machtsvertoon op heden nog steeds actueel is, hetgeen allerm minst volstaat om de pertinente overwegingen onderuit te verklaren, laat staan te weerleggen.

2.3.9. Tot slot wordt in de bestreden beslissingen terecht als volgt overwogen:

“Het loutere feit dat u de broer bent van X.H. (O.V. x.xxx.xxx), die op 6 juni 2016 het vluchtelingenstatuut werd toegekend in België, heeft geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u niet automatisch recht op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan. Ofschoon u verklaarde dat al uw problemen terug te leiden zijn naar het feit dat u de broer bent van X. (CGVS F., p. 19), dient benadrukt te worden dat elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis dient te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd ‘Kwalificatie (herschikking)’ de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat.”

Verzoekers geven in het verzoekschrift zelf aan niet te verwachten bescherming te krijgen omwille van het loutere feit dat familielid X. in België erkend is als vluchteling. De Raad benadrukt dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de concrete situatie in het land van herkomst, alsook met de individuele elementen, zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Elk verzoek om internationale bescherming dient, zoals thans in het geval van verzoekers, op individuele basis te worden onderzocht op zijn eigen merites, waarbij degene die om internationale bescherming verzoekt op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade loopt. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Verzoekers kunnen zich derhalve geenszins steunen op de erkenningen in hoofde van familieleden, doch zij dienen op een voldoende concrete manier aan te tonen dat zij in hun land van herkomst persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade lopen dan wel dat het hen in hun land van herkomst aan nationale bescherming ontbreekt, waar zij echter in gebreke blijven. Het loutere feit dat eerste verzoekers broer in België als vluchteling werd erkend, houdt geenszins de verplichting in om ook verzoeker internationale bescherming te verlenen, hetgeen verzoekers ook erkennen in het verzoekschrift.

2.3.10. De andere dan onder punt 2.3.3.6. aangehaalde door verzoekers neergelegde documenten, opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terecht redenen, die door verzoekers overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

2.3.11. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.12. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan het relaas van verzoekers niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit niets blijkt dat er heden in Noord-Macedonië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.13. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekers geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Noord-Macedonië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten in aanmerking komen.

2.3.14. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekers geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

2.3.15. Waar verzoekers uiterst subsidiair vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekers echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS